

प्रवेश सं० १८१७३

विषयः पुराणेतिहासम्

क्रम सं० —————

नाम नृसिंहचतुर्दशीकथा- (वैशाखशुक्ल चतुर्दशी)

ग्रन्थकार —————

पत्र सं० १-५.

(हैमाद्रा)

श्लोक सं० —————

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३२ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ९

आकारः १०.७" x ४.५"

लिपिः दे. ना.

आधारः का.

वि० विवरणम् पू०

14500

खं. १९०९

पी० एस० यू० पा०—७७ एम० सी० ई०—१६५१—५० ०००

न. ३७८९

महोदयसंग्रहे- ४४७

चली ह-चतुर्दशीनीकथाहरीमेताएरवी-वापीये

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीनृसिंहाय नमः ॥ अथ चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ तत्र वैशाखशुक्लचतुर्द-
श्यां नृसिंहाचतुर्दशी भवति ॥ तत्र प्रहोपमापि न्यायः ॥ अथ कथा ॥ स्मृतोऽयं ॥ हिरण्य-
कशिपुं हत्वा देवदूतं गच्छ ॥ सुखासीनं तदुत्सर्गं सोऽतः परमापतिं प्रेरुहो जनिनां श्रेष्ठो
पात्यन् रात्रिमुत्तमम् ॥ एतच्छोकं चतुर्दश्यां प्रियं वचनं मया वीक्ष्य ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ नमस्ते नर-
गवनिस्मान् नृसिंहं रूपिणं नमः ॥ लङ्कां हं सुरैर्लोकलोकांश्चामिदं ततः ॥ सामिन्मया यममाप्ति-
न्नामं जीतासने कथा ॥ कथं वदते प्रियो जीतकारणं मे प्रभो ॥ नृसिंह उवाच ॥ अथ मया महापातं शृ-
णुष्व काग्रमानसः ॥ न कर्तव्यं कारणं न त्वस्य त्वस्य च कारणं ॥ पुरा यद्विद्धि सिवशीकर्तुं तद्गद-
के न कर्मणा ॥ परापवादं सत्यं नृः श्वरं तीर्णानि वारं ॥ पुरा कायेऽनर्विषः किंलनाप्यधीत-
वान् ॥ नाद्यात्वा सुदेवो हि वेद्यां प्रसक्तमानसः ॥ तस्मिन् ज्ञातुं नैव त्वं नकारसुखं तं कि-
ं वदामि ॥

यत् ॥ मुक्तानुमदुतं नैवं वेषासंगतिः ॥ अस्मत् ॥ मद्रुतस्य प्रजापते नृकिर्जीतानवानघ ॥
प्रह्लाद उवाच ॥ श्रीसिंहोऽप्यतातो वतः कस्याप्युत्पन्नं त्वं ॥ वैष्णवाद्यो वतं मौनेन रुध्रेन च ह-
तं मया यन विष्णुमाहात्म्यं वचुर्महं सिंहा प्रभो ॥ नृसिंह उवाच ॥ पुरा वंती पुरेऽस्यासीत् ॥ त्वं बल-
देव पारगः तस्या नाम सुरार्थं निबद्धं केति विभुता ॥ नित्यं होमं क्रियां चैव विधाति द्विजात्तमा-
त्रां स क्रियासु नियतं सवी सुनिःसृत्यरः ॥ अग्निहोमादित्रिर्यज्ञैरिति स सर्वं सुरोत्तमोऽभिना-
मि विद्यते धानो हते कियत् ॥ तस्या नार्य सुशीलान् त्वं विस्मयानुयनं त्रये ॥ पतिव्रता सराचार-
रा पतिनः क्लिपरायणा ॥ नृसिंह उवाच ॥ तस्याः पंच तस्याः द्विजकीरतया ॥ सराचार सुविदोऽस-
पिब्रुजं क्लिपरायणा ॥ तेषां मध्ये कनिष्ठं वैष्णवासंगतिं तत्परः ॥ तत्रापि मिथ्यामानेन सुराणाम-
सुतं ॥ सुवर्णं चाप्यपहृतं नौरैः सार्वलपावहु ॥ विलासिन्यां युतां तैश्च ममं चोलीमयं

बहु॥ विसासिनीवेशा॥ एकदात ऊहेत्यासिन्महाकसिस्वयासह॥ तेनकृतहृत्तवेनव्रतमे
 तत्तयाकृतं॥ अतन्नातसद्वर्तनमुत्तमव्रतं॥ तस्याविहारयोगेनरात्रौजाग्रलोकृतं॥ वेष्णा
 यावत्सिन्धुकिंचितप्रजातंनलयासमा॥ रात्रौजाग्रलोकौत्पत्तौगमनेकथा॥ व्रतेनाते
 नात्रलैनमोदतेदिविदेनताः॥ सृष्टार्थंचपुराव्रतचक्रेद्येतरनुत्तमं॥ प्रद्वनस्पप्रजुस्तेनि
 र्मितंनचराचरं॥ ईश्वरेणपुराचीर्णवधार्थंत्रिपुरस्सने॥ महाप्राज्ञेनमिहितंव्रतमेन्महाक
 र्ण॥ एतद्व्रतप्रजावेनसर्वसिद्धिमुपागताः॥ मेरुणापिमस्त्रियाजातात्रैल्लेखे सुसकारिणि॥ ई
 डमद्वतंस्तवेत्येवमुविश्रुतं॥ कलहृतविनासिन्वाव्रतमेतदुपस्थितं॥ प्रह्लादनेनतेजकि
 र्मेयिजाताह्यनुत्तमा॥ धूर्तयाचविसासिन्वाज्ञात्वाव्रतमिदंमहत्॥ कलहश्चक्रतोयेनमद्वतं
 यत्कृतंजवेत्॥ सन्नेरुणुवराजोतामुक्ताजोगाननेकशः॥ मुक्ताकर्मविलिनातुत्तं प्रह्लादविर

शालमो॥ कार्यार्थंनजानास्तेमत्स्वीरपृषकृतया॥ विधायसर्वकायीशिशीप्रचैवगमिष्यसि
 ॥ यद्व्रतमावश्यंप्रकरिष्यतिमानवाः॥ नतेषोपुनश्चक्षिर्मनःकथ्यरातैरपि॥ अप्रचोत्तन
 तेपुत्रान्धनकामोधनेतपाज्ञानिचममजकश्चद्विष्येत्स्वयंनचत॥ स्त्रियोवापुषश्चापि
 कुर्वन्तिव्रतमुत्तमं॥ तेजोदहाम्यहंसौख्यंनुक्तिमुक्तिसमन्वितं॥ बहुनोक्तंकिंनत्सव्रतस्यप्र
 लमुत्तमं॥ प्रह्लादउवाच॥ व्रतस्यास्यप्रसंज्ञाधुतपिमेनक्तिकरुणा॥ स्वाभिन्नताविशे
 षणस्वतपापनिहतनं॥ अधुनाश्रोतुमिहामिप्रतस्यास्यविधिपरं॥ कस्मिन्नासेनैवेदतक
 स्मिन्श्चवासरेप्रजो॥ एतद्विस्तृतोदेवकुपहंशिसापते॥ विधिनायेनवैस्वामिनसमप्रफ
 लनुकृजवेत्॥ प्रमोघरिक्ततेरुत्ताब्जहिलंसकलंप्रजो॥ नसिहृत्वाव॥ साधुसाधुपहार
 जागव्रतस्यास्यविधिपरं॥ सर्वकथयतोमेघत्वमेकाग्रमनाः॥ शृणु॥ नैशाखशुक्लपक्षेनुच

तुर्दशोसमाचरे ॥ मन्त्रान्मन्त्रेन वे पुण्यं व्रते पापप्रणशने ॥ वर्षे वर्षे तु कृत्यं मम संतुष्टिं
 स्मरे ॥ महायुगमिदं श्रेष्ठं मानुषं नृणां ॥ तिनैव क्रियमाणं न सहस्रह्यं दशोपमा ॥ ज्ञा
 यते मन्त्रसंज्ञावन्मनुषाणां महात्मनां ॥ स्वातिनस्त्रययोगेन शान्तिवारणं संश्रुते ॥ सिद्धिं यो
 गस्य योगे च वलिजेकरले तथा ॥ पुण्यं सौभाग्ययोगेन नृणां तैर्देवयोगतः ॥ सर्वैरितैस्तु सं
 युक्तं हस्त्योकोरिविनाशनं ॥ एतदव्यतरं योगे तदिदं पापनाशनं ॥ नैवलेपि च कर्त्तव्यं तदिदं
 व्रतमुत्तमं ॥ अन्यथानस्त्वं यात्रियावच्यं दद्याच्छ्रेष्ठं ॥ यथा यथा प्रवृत्तिः स्यात्पातकस्य कृतो
 युगे ॥ तथा तथा प्रणश्यंति सर्वं दुर्गन्धं संशयः ॥ तद्वत्प्रज्ञावेन मतिर्न स्यादुरासनां ॥ विना
 र्थं प्रकृत्यं माधवमासि मद्रते ॥ नियमेन प्रकृत्यं देत धावनं पूर्वकं ॥ श्रीनृसिंहमहोद
 यदयोक्तुं स्वामिना परि ॥ अथो हते विधास्यानि व्रते निर्विघ्नतानया ॥ इति नियममेत्रः ॥ ॥

व्रतस्थेन न कर्त्तव्या सं गतिपापनिश्रुता ॥ मिथ्या ज्ञानेन कर्त्तव्यं समग्रं दुःखोत्तिग्निः ॥ स्त्री
 निर्द्वैतश्च आत्मा पान् व्रतस्थो नैव कारयेत् ॥ स्मर्त्तव्यं महारूपं मदिने सकलं शुभे ॥ ततो म
 ध्यायैवायामपासै विमले जले ॥ गृहवादेव स्वाते वा तज्जगिषी मले शुभे ॥ वेदिकेन च मे
 त्रेण स्नानं कृत्वा विचरन्तः ॥ मन्त्रिकस्तोमयो नैव तथा धात्री ॥ जलेन च ॥ तिलैश्च सर्वपापघ्ने
 स्नानं कृत्वा महत्सज्जितः ॥ परिधाय शुचिर्वीसनित्यकर्म समाचरेत् ॥ ततो गृहसमागस्य स्मर
 न्मानं क्लियोगतः ॥ गोमयेन प्रक्षिप्याथ कुर्यादहो हले शुभे ॥ कुरुते तत्र मे स्थाप्ये तन्मन्त्रं स मन्त्रि
 ते ॥ तस्मिन् परिच्यते सत्पात्रं वंशजं वीहिष्ठरितं ॥ हेमोतत्र च मन्मूर्तिः स्थाप्या ॥ तस्मात्स्यैव च ॥ पलेन च
 तर्दं न तदहोर्द्वेन वा पुनः ॥ यथानलिका र्यो विमृशाद्य विवर्जितैः ॥ पंचमृतेन संस्नाप्य पूजयेत् ॥ म
 माचरेत् ॥ ततो ब्राह्मणमाहूय तमाचार्यं मनोबुधो ॥ सदाचारसमायुक्तं श्रोतव्यं तं जितेन्द्रियः ॥ तै

वकारयेत्स्वस्वदेहायास्वानुसारतः॥ आचार्यवचनादीमान्मनोबुद्ध्याविधि॥ मनुपकारयेत्
 वपुष्यस्तबन्धुशोभितं॥ कृतकालोऽवेःपुण्यैः पूजयेद्यतमानसः॥ उपचारैर्बोडशत्रिः सर्वैर्वैरो
 ऽवेःसाथा॥ ततः पौराणिकैः मंत्रैः पूजनीयथाविधि॥ चंदनं श्रीतलं दिव्यं चंद्रकुमुदमिश्रितं
 ॥ ददापितवतुष्यर्थं न सिंहपरमेश्वर॥ चंदनं मंत्रं॥ काशोऽज्ञानिपुष्पाणि तुलस्यादीनि वैश्र
 जो॥ पूजयामि न सिंहतां तस्यासह नमोस्तुते॥ पुष्पमंत्रं॥ कृत्वा गरुडमयधूपं श्रीन सिंहं गरुड
 ते॥ तव तुल्ये प्रदास्यामि सर्वदेवनमोस्तुते॥ धूपमंत्रं॥ त्वं सर्वतज्जो नमयंते जस्तस्मादीपं ददापिते
 ॥ दीपः॥ नैवेद्यं सौख्यं दं चारुं नश्यजोऽयमन्वितं॥ ददापिते रमाकांत सर्वपापक्षयकुरु॥ इति
 नवेद्यं॥ पीतांबरमहाबाहो प्रह्लादभयनाशन॥ यथा नुते नार्चने न यथोक्तं फलदो जवा॥ इति प्रार्थ
 ना॥ रात्रौ जाग्रत्पौर्णमासी तवादि त्रयं सके॥ पुराणश्रवणायैश्च श्रोतव्याश्च कथाश्रुताः॥

॥ ततः प्रजातसमये स्नाने हस्वाजितेऽडियः॥ पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेन्मंत्रप्रयत्नेतः॥ तैस्त्वान्प्र
 ङ्गपेन्मेवानुमदये स्वस्वमानसः॥ ततोऽनातिदेवानि वक्ष्यमाणानि चानघा॥ पात्रे स्फुटिजेज्यो
 हि लोकरुद्रं जिगीषया॥ सिंहः स्वर्णमयो देवो मम सतोषकारकः॥ गोमतिः लहिरण्यानि देयानि
 च फलेऽनुजिः॥ राण्यासतुलिका देया संधान्यमन्विता॥ अल्पानि च यथारात्ना देयानि मम
 तु श्ये॥ वित्तं शास्त्रेन कुर्वीत यथोक्तं फलकोत्तया॥ अलणनजो जयेत्स श्रावतेऽप्यो दद्यात्तदस्ति
 लण॥ निर्दुर्लभापि कर्त्तव्यं देयं रात्मानुसारतः॥ सर्वपापमेव वर्णीनामधिकारोऽस्ति मेव ते॥ मरु
 तैस्तु विशेषेण कर्त्तव्यं मत्प्रशयले॥ तदंशो नास्ति दुस्मानि होषाश्च मत्प्रसादतः॥ तन्मम मुद्रदे
 वेशदुस्तराद्भवसागरात्॥ पातकार्णवमयस्वध्याधिदुःस्वीकृतासिनि॥ जीवेतु परित्यक्तमोहा
 दः स्वगतस्य मेकराकं वने देहि शेषशायि जगसते॥ श्रीन सिंह रमाकांत जलानां भयनाशन॥

॥ श्रीशुद्धिनिवाससत्त्वचक्रपाले जनार्दन ॥ व्रते नानैह वैशानुक्तिमुक्तिप्रदो नव ॥ इति प्रार्थना ॥
 ॥ एवं प्रार्थ्य ततो देवं विसृज्य च यथाविधि ॥ उपहारादिकं सर्वमाचार्ययनिवेदयेत् ॥ इति ॥
 निसुसंतोषाब्जास्नाणेस्तु विसर्जयेत् ॥ मध्याह्ने तु समायुक्तो नु जीतबंधुनिर्नर ॥ यद्दंष्ट्रं
 यादृत्वा व्रतं पापप्रणाशनं ॥ तस्य श्रवणमात्रेण ब्रह्महृत्सोऽप्यपोहति ॥ पवित्रं मरमं गुह्यकी
 र्त्तयेद्यस्तु मानव ॥ सर्वांस्त्वामानवाप्नोति व्रतस्य च पुण्यं लजेत् ॥ इति ॥ हे मा प्रोक्तं सिंहपुराणे
 नृसिंहचतुर्दशीव्रतं समासे ॥ ॥ शिवं तं १००० नावैशाखशुक्लपक्षे तीर्थवारं रविलसितं
 मेताहीरसुतं हरि रामेण लिखितं धाराणमिदं ॥ श्रीरस्तु । कल्पमस्तु ॥

